

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

I lov nr. 333 af 4. juli 1986, § 15, er det bestemt, at forslag til revision af musikloven skal fremsættes for folketinget senest i folketingsåret 1986-87.

Om behandlingen af loven henvises til FT 1975-76, sp. 5022, 10022, 10033, Till. A, sp. 3201, Till. B, sp. 1313, 1755, og Till. C, sp. 539. Endvidere henvises til FT 1980-81, sp. 4226, 4880, 10932, 11224, Till. A, sp. 2821, Till. B, sp. 809, 1485 og Till. C, sp. 547. Der henvises tillige til FT 1983-84, sp. 1621. Endelig henvises til FT 1985-86, sp. 7157, 11578 og 11963.

Ved den seneste revision af musikloven i 1985-86 delegeredes ministerens beslutningskompetence i en vis udstrækning til Statens Musikråd, jfr. bemærkningerne til lovforslaget.

En yderligere revision af musikloven vedtoges ved L 333/1986 udskudt til folketingssamlingen 1986-87, idet kulturministeriet ønskede at gennemføre forhandlinger med amterne og kommunerne om samarbejdet og opgavedelingen mellem staten, amterne og kommunerne inden for musikområdet, inden der – med udgangspunkt i Statens Musikråds betænkning nr. 1061/1985 – udarbejdedes nyt lovforslag vedrørende dette støtteområde.

Resultatet af en nøjere vurdering af den nuværende faktiske byrdefordeling er imidlertid blevet, at netop musiklovområdet må anses for mindre egnet som udgangspunkt for overvejelser om ændret fordeling af opgaver mellem på den ene side staten og på den anden side amts- og primærkommuner.

Mens nemlig selve musikloven ikke i nogen af sine bestemmelser pålægger amts- eller primærkommuner at yde støtte til musikformål (til landsdelsorkestrene forudsættes de blot at yde støtte, der – hvis den ydes – udløser statstilskud), bidrager amts- og primærkommuner rent faktisk i meget vidt omfang til musiklivets fremme ud over, hvad musikloven forudsætter, ikke mindst gennem støtte til amatørmusikvirksomhed og frivillig musikundervisning.

På denne baggrund ses der ikke at være behov for nogen formalisering af en eventuelt på visse områder fornøden ændring af opgavefordelingen, bl.a. fordi Statens Musikråd med baggrund i formuleringen af § 3, stk. 1, på den ene side ikke har pligt til at yde støtte til noget specielt musikformål men på den anden side – med den meget brede beskrivelse af støtteformålene – har mulighed for at yde støtte til en lang række musikformål, herunder f.eks. inden for områder, hvor det amts- eller primærkommunale engagement måske er svagere end ønskeligt ud fra en samlet musikpolitisk vurdering.

Kulturministeren fremsatte i samlingen 1983-84 et lovforslag (nr. L 32), hvorefter musiklovens tilskudsbestemmelser for landsdelsorkestre skulle ændres således, at man overgik fra automatisk underskudsdekning til en fast tilskudsordning; i konsekvens heraf skulle kulturministeriet på linie med de kommunale/amtskommunale myndigheder tage stilling til landsdelsorkestrenes budgetter. Dette forslag blev ikke vedtaget men fremsættes nu på ny.

Med den vidtgående delegering af beslutningskompetencen til Statens Musikråd, der gennemførtes ved revisionen i 1986-87, er det mest påtrængende problem at få tilført dette område forøgede midler i et omfang, der tillader såvel opretholdelse af de kvalificerede igangværende aktiviteter som en videre udvikling af musiklivet. Der henvises til den som bilag II optrykte oversigt over lovforslagets bevillingsmæssige konsekvenser m.v., hvoraf det fremgår, at musiklovområdet i løbet af 5 års perioden 1986–1990 har opnået/vil opnå bevillingsforøgelser på sammenlagt ca. 13,5 mill. kr.

I selve musiklovens tekst er der for at opnå de ønskelige mål behov for visse ændringer, om hvilke der henvises til bemærkningerne til lovforslagets enkelte bestemmelser.

Det påhviler Statens Musikråd ved fordeling af musiklovens midler at tilgodese geografisk spredning og rimelig fordeling af ressourcerne på de enkelte landsdele.